

De kommunistiske Udvalgsmedlemmer anser derimod den Ændring for meget uheldig, da den »vil medføre, at der ikke i dansk Ret vil findes Hjemmel til at straffe Personer, der uden at falde ind under Førræderilovgivningen har tilhørt de i Bestemmelsen nævnte Organisationer, som af en international Domstol, hvis Oprettelse er vedtaget bl. a. med dansk Tilslutning, erklæres forbryderiske.

Ligeledes vil det blive en Konsekvens af Ændringsforslaget, at Danmark efter sin Tiltræden til den internationale Militærdomstols Oprettelse (Lov af 20. December 1945) kan være forpligtet til at udlevere Personer til Straf i andre Lande for Forhold, som efter deres Art ikke er strafbare her i Landet.

De øvrige Ændringsforslag kunde Mindretallet tiltræde. Med Hensyn til Domsmyndigheden vilde man have foretrukket en Løsning efter de i Lovforslaget angivne Linier, men man har »over for den overvejende Stemning i Udvalget og Ministerens ændrede Standpunkt ikke villet modsætte sig Ændringsforslag Nr. 6«, hvorefter Sagerne behandles og paakendes ved de ordinære danske Domstole.

Ved 2. Behandling udtalte *Justitsministeren*, at han helst havde set, man var blevet staaende ved Bestemmelserne om de »særlige Domstole med det Islæt af særlig Sagkundskab, som var foreslaaet, men naar jeg har kunnet gaa med til at ændre det, er det, fordi jeg mener, at man ogsaa paa fuldt betryggende Vis kan overlade disse Opgaver til de almindelige Domstole, idet det er rigtigt, som det er sagt fra forskellig Side, at baade Anklagemyndigheden og Forsvaret har Adgang til under disse Sager at sikre sig folkeretlig og militær og anden Sagkundskab i den Udstrækning, de maatte ønske det.

Bortset fra Ændringsforslag Nr. 4, som Kommunerne stemte imod, vedtoges samtlige Ændringsforslag uden Afstemning.

Ved 3. Behandling vedtoges Lovforslaget enstemmigt i den ændrede Skikkelse.

I *Landstinget* beklagede saavel *Rytter* (V.) som *Lannung* (R. V.), at man i § 12 havde formuleret Kravene til Sagførere, der skal kunne give Møde i de i Lovforslaget omhandlede Sager, anderledes end i den tilsvarende Paragraf i Retsplejeloven. Som Helhed kunde de dog tiltræde Lovforslaget, som ogsaa i Landstinget blev vedtaget med enstemmig Tilslutning.

152. Lov om Oprejsning til uforskyldt internerede Personer. (Justitsminister *Busch-Jensen*). [A. Sp. 2557. — C. Sp. 3, 35 og 41].